

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 8		
Eksamensdato: 21. februar 2022	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

Senest 10.03.2022

Opgave 1

Raju Bhatt, der er ansat hos selskabet Novotimes A/S, der har hovedkontor i København, rejste i januar 2020 til Barcelona. Han skulle sammen med to andre ansatte i selskabets juridiske afdeling – Nielsen og Jensen – forhandle en omfattende kontrakt med et spansk selskab. De skulle være en uge i Barcelona, men allerede efter den første dag afbrød det spanske selskab forhandlingerne, så Bhatt købte over nettet hos det spanske flyselskab Iberia S.A. tre billetter med afrejse om aftenen fra Barcelona til Kastrup Lufthavn. Da de ankom til lufthavnen i Barcelona, var deres afgang forsinket, idet der var problemer med flyets motor. De blev dog kaldt ud til afgang med kun en times forsinkelse, idet Iberia havde lejet et fly med besætning fra det danske flyselskab F-air A/S.

Bhatt, Nielsen og Jensen – der talte livligt sammen om de afbrudte forhandlinger – viste som de sidste pas og billet, og Nielsen og Jensen fik uden videre lov til at gå om bord på flyet. En ansat hos F-air bad derimod Bhatt om at træde til side, idet han og hans bagage skulle gennem en ekstra sikkerhedskontrol. Der blev ifølge den ansatte løbende gennemført ekstra kontrol, idet lufthavnen om formiddagen havde modtaget en terrortrussel. Bhatt protesterede mod dette, idet det efter hans opfattelse var hans indiske navn, der havde fået den ansatte til at udtage ham til ekstra kontrol. Det førte til en noget ophidset samtale mellem Bhatt og den ansatte, men til sidst accepterede Bhatt at blive kropsvisiteret og få gennemført sin bagage, idet han ellers ikke ville komme med flyet.

Et par dage efter beskrev Bhatt i en mail til F-air, der havde hovedkontor i Aarhus, det omhandlede forløb, som han fandt stærkt kritisabelt, og han tilføjede:

”Den ansattes adfærd er efter min opfattelse i strid med forbuddet mod forskelsbehandling i lov om etnisk ligebehandling, men jeg ønsker alene en undskyldning. Det afgørende for mig er således, at selskabet anerkender krænkelsen.”

F-air svarede i en kort mail, at den ansatte blot havde fulgt de interne retningslinjer, der ordret byggede på nogle standard retningslinjer, som Brancheforeningen Danske Flyselskaber, der havde hovedkontor i Odense, havde udarbejdet til brug for branchen.

Retningslinjerne indeholdt bl.a. følgende vejledning til de ansatte: ”såfremt der er en forhøjet trussel, udtages mistænkeligt udseende personer til ekstra kontrol.” Det var selvfølgelig beklageligt, at Bhatt havde haft en dårlig oplevelse, men ekstra sikkerhedskontrol kunne være nødvendigt, når der forelå en forhøjet trussel.

Bhatt indbragte herefter Brancheforeningen Danske Flyselskaber og F-air for Ligebehandlingsnævnet, der ikke gav ham medhold. Han indleverede derfor stævninger mod Brancheforeningen Danske Flyselskaber og F-air ved Københavns Byret, idet han anmodede retten om at behandle stævningerne under én sag.

Han påstod i stævningen mod Brancheforeningen Danske Flyselskaber foreningen tilpligtet at anerkende, at det er i strid med forbuddet mod forskelsbehandling i lov om etnisk ligebehandling at anvende ordene ”mistænkeligt udseende personer” i foreningens retningslinjer, idet dette gør det muligt at udtage personer til ekstra kontrol på grund af etnicitet.

Han påstod i stævningen mod F-air selskabet tilpligtet at anerkende, at det havde handlet i strid med forbuddet mod forskelsbehandling ved at udtage ham til ekstra sikkerhedskontrol i forbindelse med rejsen fra Barcelona til Kastrup Lufthavn.

Retten bestemte, at stævningerne skulle behandles uden anvendelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 39, og den fastsatte herefter en frist for at afgive svarskrift til den 12. august 2020.

Da Brancheforeningen Danske Flyselskaber modtog stævningen, kontaktede Hansen F-air. Hansen havde i en længere årrække været ansat i foreningen til at behandle henvendelser om juridiske spørgsmål, og selv om han aldrig var blevet advokat, så han nu en mulighed for at møde i retten for første gang. Han aftalte endvidere med F-air, at foreningen som mandatar også udførte sagen for dette selskab. Hansen udarbejdede herefter svarskrifter for begge sagsøgte, som han rettidigt indleverede på fristens sidste dag.

Brancheforeningen Danske Flyselskaber påstod principalt afvisning, subsidiært frifindelse. Foreningen gjorde til støtte for påstanden om afvisning gældende, at Bhatt ikke havde tilstrækkelig interesse i at få behandlet sin påstand, og anmodede retten om at træffe særskilt afgørelse om dette spørgsmål. Såfremt påstanden ikke blev afvist på dette grundlag, tog foreningen forbehold for at føre Jacob Jacobsen som vidne. Han var professor på Københavns Universitet i etnisk forskelsbehandling, og han havde tidligere udført en række opgaver for foreningen mod betaling. Han havde bl.a. gennemgået de i sagen omhandlede retningslinjer med henblik på at sikre, at retningslinjerne ikke var i strid med forbuddet mod forskelsbehandling i lov om etnisk ligebehandling. Foreningen ønskede at afhøre Jacobsen om dette og om nogle generelle temaer i forbindelse med forskelsbehandling.

Brancheforeningen Danske Flyselskaber som mandatar for F-air påstod principalt afvisning, subsidiært frifindelse. Det blev til støtte for påstanden om afvisning gjort gældende, at der ikke var værneting for sagen mod F-air ved Københavns Byret, og at Bhatt ikke havde tilstrækkelig interesse i at få behandlet sin påstand. F-air anerkendte i øvrigt ikke, at der forelå en krænkelse, men selskabet tilbød at betale en kompensation på 5.000 kroner for at få sagen afsluttet.

Bhatt gjorde i et efterfølgende processkrift gældende, at der var værneting for sagen mod F-air ved Københavns Byret, og at der ikke var grundlag for at afvise påstandene mod Brancheforeningen Danske Flyselskaber og F-air. Han protesterede i øvrigt mod førelsen af Jacob Jacobsen som vidne, mens han i forhold til F-air ikke bestred, at en kompensation på 5.000 kroner var i overensstemmelse med praksis, men han afslog tilbuddet, idet det var afgørende for ham, at selskabet anerkendte krænkelsen.

Spørgsmål

1. Kan Hansen møde i retten for Brancheforeningen Danske Flyselskaber og F-air?

2. Har Københavns Byret – gennem bestemmelser om værneting eller på andet

grundlag – stedlig kompetence til at behandle kravene mod Brancheforeningen Danske Flyselskaber og F-air?

3. Har Bhatt tilstrækkelig interesse i at få behandlet sine påstande mod Brancheforeningen Danske Flyselskaber og F-air?

4. Bør retten tillade, at Jacob Jacobsen føres som vidne?

Opgave 2

I april 2018 havde konsulent Abraham Abrahamsen indgået aftale om finansiel leasing af en kopimaskine med leasingselskabet Belle Bank AS, der var et svensk selskab med hovedkontor i Stockholm. Parterne var enige om, at der var tale om en finansieringsaftale, og Belle Bank AS meddelte Abrahamsen, at leverandøren Conon Copy A/S ville stå for selve leveringen af kopimaskinen på Abrahamsens kontor midt i København. Conon Copy A/S havde hovedkontor i København.

Ifølge leasingaftalen udgjorde leasingydelsen 18.000 kroner om måneden, og leasingaftalen var uopsigelig i 72 måneder. Kopimaskinen blev leveret 1. oktober 2018. I januar 2019 gennemgik Dennis Damask, der var ansat hos Abraham Abrahamsen, leasingkontrakten. Dennis havde tidligere været ansat hos Conon Copy og havde særligt kendskab til kopimaskinernes værdi. Han mente, at leasingydelsen var sat alt for højt og rettede derfor på vegne af Abraham Abrahamsen henvendelse til Belle Bank omkring nedsættelse af leasingydelsen. Belle Bank afviste denne henvendelse og meddelte blot, at der var indgået en gyldig aftale, og at prisen var beregnet på baggrund af de indkøbspriser, som Conon Copy havde oplyst i forbindelse med leveringen.

Abrahamsen rettede herefter henvendelse til sin advokat, advokat Rasmussen, som gennemgik kontrakten. Han mente, at Abrahamsen med stor sandsynlighed kunne få nedsat leasingydelsen med henvisning til aftalelovens (AFTL) § 36 om urimelige aftaler. For at kunne opgøre sit krav rettede Abrahamsen henvendelse til Erik Eriksen med henblik på at få en vurdering af, hvad der ville være en rimelig månedlig leasingydelse. Erik Eriksen havde arbejdet for Conon Copy frem til december 2018. Efter at have undersøgt markedet og kontrakten sendte Eriksen en mail, hvoraf det fremgik, at en rimelig leasingydelse for den pågældende kopimaskine udgjorde 5.000 kroner. Abrahamsen anmodede herefter advokat Rasmussen om at udarbejde stævning mod Belle Bank med påstand om delvis tilbagebetaling af allerede betalte leasingydelser svarende til 39.000 kroner og påstand om, at Belle Bank skulle anerkende, at de fremtidige 69 månedlige ydelser blev nedsat til 5.000 kroner.

Abrahamsen valgte i samme stævning også at indstævne Conon Copy, da han anså leverandøren for erstatningsansvarlig for det tab, som var forbundet med den urimelige pris. Af stævningen fremgik i øvrigt, at han ønskede sagerne behandlet sammen.

Stævningen blev uploadet til Byretten i København den 1. februar 2019. Ved rettidigt svarskrift af 16. februar 2019 gjorde Belle Bank principalt gældende, at sagen mod dem skulle afvises, da Retten i København ikke havde kompetence til at behandle sagen. Belle Bank påstod subsidiært frifindelse. Ved rettidigt svarskrift af 17. februar 2019 påstod Conon Copy frifindelse. Ved kendelse af 28. februar 2019 meddelte Retten i København, at den anså sig for kompetent til at behandle sagen, og at sagerne blev behandlet sammen. Herudover indkaldte retten parterne til telefonisk retsmøde den 15. marts 2019, kl. 10.

Af stævningen fremgik endvidere, at Abrahamsen i forbindelse med bevisførelsen ønskede syn og skøn, og at han ønskede Eriksen udpeget som sagkyndig. I medfør af retsplejelovens § 403 og 404 anmodede advokat Rasmussen derfor retten om tilladelse til at føre bevis, ligesom han anmodede retten om at udforme spørgsmålene til den sagkyndige. På det telefoniske retsmøde den 15. marts 2019 meddelte Belle Bank og Conon Copy, at de kunne tilslutte sig Eriksen som skønsmand, da de anså ham for ekspert som følge af hans tidligere ansættelse hos Conon Copy. Retten meddelte herefter på retsmødet, at parterne selv skulle udforme spørgsmålene, da § 404 ikke fandt anvendelse i den pågældende sag. Herefter udpegede retten Eriksen som skønsmand og anmodede parterne om at fremsende et skønstema. På retsmødet blev parterne hurtigt enige om, at Eriksen alene skulle spørges om, ”hvad der måtte anses for en rimelig månedlig leasingydelse?”.

Den 6. april 2019 fremsendte Eriksen skønserklæring til retten. Af skønserklæringen fremgik, at en rimelig leasingydelse ville andrage 5.000 kroner. Den 9. april 2019 fandt Conon Copy ud af, at Eriksen allerede forinden sagens anlæggelse havde foretaget denne vurdering for Abrahamsen. Conon Copy anmodede derfor retten om at få foretaget et

nyt syn og skøn. Abrahamsen protesterede, da Conon Copy allerede havde accepteret Eriksen som skønsmand. Retten nægtede afholdelse af nyt syn og skøn.

Efter parterne havde haft yderligere skriftveksling om sagen henover sommeren, fastsatte retten hovedforhandling til den 1. oktober 2019. Da der var udvekslet en del processkrifter i sagen, pålagde retten parterne at indlevere endeligt påstandsdokument den 10. september 2019. Det fremgik af rettens pålæg, at manglende indlevering havde udeblivelsesvirkning. I midten af august blev Belle Banks advokat imidlertid alvorligt syg, og han meddelte dem, at han blev nødt til at udtræde af sagen, og advokaten fremsendte samtlige sagens dokumenter til Belle Bank, ligesom han gjorde Belle Banks in-house jurist, Frederik Frahm, opmærksom på, hvordan han fik adgang til sagsportalen. Advokaten glemte dog at meddele sin udtræden til retten. Ved dom af fredag den 20. september 2019 afsagde retten udeblivelsesdom, da denne stadig ikke havde modtaget påstandsdokument fra Belle Bank. Dommen blev uploadet på sagsportalen samme dag. Frederik Frahm opdagede først fredag den 18. oktober 2019, at retten havde afsagt udeblivelsesdom. Han skyndte sig herefter at uploade en skrivelse til retten fredag den 25. oktober 2019, hvor han på vegne af Belle Bank anmodede om, at sagen blev genoptaget.

Spørgsmål

- 1. Var det korrekt, at Retten i København havde kompetence til at behandle sagen?**
- 2. Var det korrekt, at retten henviste parterne til selv at udforme spørgsmålene?**
- 3. Var det korrekt, at retten nægtede tilladelse til nyt syn og skøn?**
- 4. Bør retten genoptage sagen?**